

In memoriam Prof. Dr. Radó János

(1930.05.25. -2023.12.05.)

Elment a Mester, Prof Dr. Radó János, de gazdag öröksége velünk marad örökre

Elment, itt hagyott minket a Mester, a magyar nefrológia 93 éves doajenje Prof Dr. Radó János, de tele puttonyát, melyet egy életen át gyűjtögetett, itt hagyta velünk örökségként.

A Mester, aki a munkában, az elkötelezettségben, az írásban és az olvasásban is mindig és mindenkor előttünk járt, és erről a szokásáról sohasem mondott le; aki 80 – 90 éves korában is 14 lektorált nemzetközileg figyelmet kiváltó tudományos cikket közölt, és akinek most is a nyomdában van egy cikke az általa szeretett és korábban főszerkesztőként irányított Hypertonia és Nephrologia című folyóiratban.

Vajon mi volt a titka, a mozgató ereje ennek a mindig tevékeny, mindig boldog, nevetésre, viccre és munkára kész életnek? Lehet, hogy szakmaszeretet, az odaadó feleség, az írás és közlés folyamatos elfoglaltsága, sikere, a klinikai esetek kihívása, az elméleti magyarázatok kidolgozásának öröme, a történelmi érdeklődés és kíváncsiság, a múzeum látogatások és szinte rögeszmés megörökítésük, a fényképezés, az események, a látottak átélése, ápolása és rendezése? Vagy egyszerűen csak a gének, az utazások, az autók szeretete, a reggeli úszásuk, a jó evések, a barátok? Ki mondja meg?!

Tudományos és szakma történeti cikkei, felismerései, nefrológiai vezetőségi tevékenysége, szerkesztői munkássága, egyénisége elszakíthatatlanul, sok szállal kötődve életünk bonyolult szövetéhez nem csak Neki okozott örömet, de mindnyájunkat újra és újra erővel töltött fel.

Élete mára közüggé vált, mert nekünk és a jövő felnövő nemzedékének is, azaz mindnyájunknak szükségünk van példaképre, hogy pillanatra se feledjük a célt és ne álljunk meg, mert ahogy Tőle tanultuk a szakmáért, a betegekért harcolni, nevetni és élni jó és érdemes!

Vass Albert versét ezen túl mi csak így olvassuk majd:

*És léssen csillagfordulás megint
és miként hirdeti a Biblia:
megméretik az embernek fia
s ki mint vetett, azonképpen arat.
Mert elfut a víz és csak a Radó marad,
de a Radó marad.*

Örök nyugalom és békesség kísérje útján!

Rosivall László